

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ 15 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Πραξείον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ.

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί . . . μεγάλο πανηγύρι
Γίνεται σήμερα ἐκεῖ ψηλά στὸν οὐρανό·
Οἱ ἄγιοι μὲ τὴ λύρα τους βαροῦν τὸ τίρι λίρι
Κι' οἱ ἄγγελοι χορεύουσι τὸν Καλαματιανό.
'Ἡ Παναγιά μας ἡ χρυσῆ, ὀλη θροσιὰ καὶ χάρι,
Ψῆνει τ' ἀρνὶ τῆς Πασχαλιᾶς 'στὴ σουβλα περαστό,
Κι' ἕνα σηκότι γιὰ μεζὲ τὸν 'Ἰωσήφ τρατάρει,
Κι' αὐτὸς μὲ μούτρο γελαστό
«Μαρῶ μου, νὰ τὸν χαίρῃσαι, τῆς λέει, τὸ Χριστό.»

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί . . . 'Ο 'Αδης ἐνίκηθη,
'Ἀπ' τὸ θυμό του τὸν πολὺ ὁ διάβολος λυσασῆ,
Φουσκώνουσι μὲ γογγυτὸ τὰ μαῦρα του τὰ στήθη,
Καὶ τὴν οὐρὰ ἀχάφατα 'στὰ δόντια του μασσᾶ.
Κυττάζει πῶς τοῦ φύγανε οἱ κολασμένοι ὄλοι
'Ἀπ' τὰ καζάνια ποῦ 'καιγε νερὸ ζεματιστό . .
Γελοῦνε μὲ τὴ φουρκά του οἱ πῖθ μικροὶ διαβόλοι,
Κι' αὐτοὶ μὲ μούτρο γελαστό
«Μαρῶ μας, νὰ τὸν χαίρῃσαι, φωνάζουν, τὸ Χριστό.»

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί . . . σ' αὐτὴ τὴν ἄγια ἀκόλη
Καὶ σεῖς ὅπου ἐτρώγατε ξερὸ ψωμί κι' ἔληγά,
Καὶ σεῖς ποῦ καταλάσκατε λίδι καὶ κρέας, ὄλοι
Γεμίσατε σὰν Λούκουλλοι τὴν ἀδεῖα σας κοιλιὰ.
Κανεῖς μὴ μείνη νηστικὸς, ἄς τρώῃ ὅ,τι λάχει,
'Ἡ κοκκορέτζι, ἢ αὐγὰ, ἢ σουπὰ καὶ βραστό,
Κι' ἄ, α γεμάτο νοιώσετε πῶς εἶναι τὸ στομάχι,
'Ὅλοι μὲ μούτρο γελαστό
«Μαρῶ μας, νὰ τὸν χαίρῃσαι, γιὰ 'πέτε, τὸ Χριστό.»

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί . . . ἀνάψτε τὰ κεριὰ σας,
Γιὰ σμίξετε τὰ χεῖλια σας μ' ἀληθινὴ χαρὰ,
Γυναῖκες, ἄνδρες, σήμερα τζουγκρίστε τ' αὐγά σας,
Φιλῆστε τὰ ξαδέφρια σας, κουζίνας, τρυφερά.
Σήμερα ὅ,τι κάμετε, χαλάλι θὰ σᾶς γίνῃ,
Σήμερα τὸ τεφτέρι του τῶχ' ὁ Θεὸς κλειστό,
'Ἀπάνω εἰς τὸν θρόνο του τρώει γερά καὶ πίνει,
Κι' αὐτὸς μὲ μούτρο γελαστό
«Μαρῶ μου, νὰ τὸν χαίρῃσαι, φωνάζει, τὸ Χριστό.»

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί . . . κι' ὁ Κουμουνοῦρος τώρα
Λέει τοῦ σὶρ Χαρίλαου ἀδὲ τὰ λημονῶ,
Κι' ἂν μὲ τὰ βιόδια μ' ἔσκασες ἕως αὐτὴ τὴν ὠρα,
'Ὅμως θὰ φάω σήμερα καὶ κρέας βωδινό.
Θέλω τὸ κόκκινο-αὐγὸ μαζί σου νὰ τσουγκρίσω,
Γεινάτι πιὰ, Χαρίλαε, μὲ σένα δὲν βασιτῶ . . .
'Ἐλα λοιπὸν 'στὰ χεῖλιά σου γλυκὰ νὰ σὲ φιλήσω,
Κι' οἱ δὴ ὁ μὲ μούτρο γελαστό
«Μαρῶ μας, νὰ τὸν χαίρῃσαι, ἄς ποῦμε, τὸ Χριστό.»

Χριστὸς ἀνέστη, ἀδελφοί . . . κι' οἱ ἔξω ἀδελφοὶ μας,
'Ὅπου γιὰ 'λίγη λευτεριὰ οἱ δόλιοι λαχταροῦν,
Κυττάζωντας χαρούμενοι τὴν ὠμορφὴ Λαμπρῆ μας,
Γιὰ 'κεῖνα τὰ πετσώματα κι' αὐτοὶ μᾶς συγχωροῦν.
'Ἐλπίζουνε καμμιά φορὰ σ' ἐλεύθερο ἀγέρα
Νὰ φᾶν μὲ 'μᾶς τῆς Πασχαλιᾶς τ' ἀρνὶ τὸ σουβλιστό,
Καὶ μ' ἕνα τέτοιο ὄνειρο κι' αὐτοὶ ἀπὸ κεῖ πέρα
Λένε μὲ μούτρο γελαστό
«Μαρῶ μας, νὰ τὸν χαίρῃσαι τὸ γυζὶ σου τὸ Χριστό.»

Souris.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΝΩΝ ΦΙΛΗΜΑΤΩΝ.

Τάξεις Α'. Τὰ κατὰ σύμβασιν φιλήματα. Αὐτὰ γίνονται μετὰ πολλῆς προσοχῆς. Κατοπτεῦει προηγουμένως ὁ εἷς τοῦ ἄλλου τὰ χεῖλη· στέλλει πρὸς κατασκόπευσιν ἀποσπάσματα ὑπόπτων βλεμμάτων, δίκην ἐλαφρῶν οὐλάων, καὶ ἔπειτα ἀποτίθεται θνήσκον τὸ φίλημα εἰς τὴν ὄχθην τῶν χειλέων.

Τάξεις Β'. Τὰ φιλήματα τῶν συζύγων. Περὶ αὐτῶν ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς σημείωσιν ἐκ τοῦ Χημείου τοῦ κ. Χρηστομάνου :

« Ἐνὸς μηνὸς ἀνδρόγυνον : ζεστὰ ζεστὰ, φρέσκα φρέσκα. — Τριῶν μηνῶν : Φαγῆ ξαναζεσταμένο, ἀλλὰ νόστιμο. — Ἐνὸς χρόνου : Γαρνιρισμένο με ἐν μειδιάμα. — Δύο χρόνων : Τὰ χεῖλη πρὸς ἀνατολὰς, οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς δυσμάς. — Τριῶν χρόνων : Ψόφια, μὴ ἀκουόμενα, ὡς τουφέκια Φλωμπέρ. — Τεσσάρων χρόνων κ' ἄπάνω : ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος σερμάρονται ὄχι διὰ τὸ φιληθοῦν, ὅπως εἰς τὰ μελίμηνα, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ φιληθοῦν.

Τάξεις Γ'. Ἄβυσσαλέα φιλήματα, τὰ τῶν πλατωνικῶν ἐραστῶν.

Συναντῶνται εἰς ἀπόστασιν βολῆς καὶ χαιρετῶνται ὑπὸ ἀναστεναγμοῦ.

Εἶτα πλησιάζουν ἀμφοτέρωθεν ἐρρῦθμως βαίνοντες καὶ μετὰ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας.

Λαμβάνουν καὶ οἱ δύο θέσεις θεατρικὰς.

Ἄχ!

Ἄχ!

Καὶ κατόπιν μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας συγκολλῶσι τὰ τέσσαρα χεῖλη, ὡς τοὺς δύο δίσκους δι' ὧν ἐνοῦνται τὰ βαγόνια τοῦ σιδηροδρόμου.

Μένουν εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν, ἕως ὅτου μετοχρεωθῆ ὁ σίελος ἀπὸ τῆς μιᾶς δεξαμενῆς εἰς τὴν ἄλλην.

Καὶ ἔπειτα ξεκολλοῦν.

Τάξεις Δ'. Κλειμμένα φιλήματα, τὰ ὠραιότερα ὄλων. Αὐτὰ ἔχουν φτερά καὶ πετοῦν. Εἶναι χρυσαῖα ὡς τὰ χροῖματα τοῦ Τσιγγροῦ, καὶ ἀνθηρὰ ὡς τὰ οἰκόπεδα τοῦ Περρώτη.

Τάξιν Ε'. Ἀποτελοῦν τὰ φιλήματα τὰ ὁποῖα ἀνταλλάσσουν μεταξύ τῶν αἰ φίλοι.

Αὐτὰ ὅσῳ ἡχηρότερα εἶναι, τόσῳ ἐχθρικότερα πρέπει νὰ ἐκλαμβάνωνται. Καὶ ὅσῳ ἐπαναλαμβάνονται, τόσῳ ἡ θερμότης τοῦ ἀμυγδαλοῦ μίσους ἐπιτείνεται.

Ἐπιτίθεται κυρίως ὅτι μπορεῖ ἑπάνω σ' τὸ φίλημα νὰ ξεθωριάσουν τὰ χεῖλη τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ἢ καὶ νὰ κοπῆ κἀνὲν τεμάχιον χεῖλους ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀγάπην καὶ μείνη ἢ μία ἢ ἡ ἄλλη μονόχειλος.

Εἶναι τὰ κατ' ἐξοχὴν γυναικεῖα φιλήματα.

Τάξεις ΣΤ'. Τὰ τῶν δουλικῶν μετὰ πυροσβέστας, ὠραῖα, παχειὰ, μετὰ οὐσίαν φιλήματα. Ὁμοιάζουν φαγῆ τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου κατέβασαν ἀπὸ τὴν φωτιά. Καὶ εἶναι πράγματι φιλήματα τῆς φωτιᾶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ τῶν ῥομαντικῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι φιλήματα τοῦ νεροῦ (σάλια!).

Τάξεις Ζ'. Τὰ ἀλευρωμένα φιλήματα, ὅταν τὰ χεῖλη τῆς φίλης ἐπεπάσθησαν ὑπὸ ποῦδρας.

Τοιαῦτα φιλήματα, ὑγραίνοντα ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος, γίνονται καλὰ διὰ τὴν πινακωτήν. Βαλλόμενα εἰς τὸν πυρρον κάμνον τοὺς λεγομένους μπεζέδες.

Κρῆ-Κρῆ

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Καὶ μία εἰκὼν :

Ὁ ποιητὴς *Μαργαρίτης* εἰς τὰς ἀγκάλας μιᾶς δουλινας, ἥτις ἐκλαμβάνουσα αὐτὸν ὡς *μαργαρίταν* παίζει τὸ παιγνίδι αὐτὸ τίλλουσα τὰς τρίχας τοῦ μετὰ : Μ' ἀγαπᾶ, δὲν μ' ἀγαπᾶ . . . ὄχι ὁ ποιητὴς, ἀλλ' ὁ ἐραστὴς τῆς.

Μεταξὺ δύο Βοημῶν τῶν Ἀθηνῶν :

— Πῶς τὰ κάμνεις τὰ συναλλάγματά σου ; Πληρωτέα τῆ ἐμφανίσει ;

— Ὅχι, ξεσχιστέα τῆ ἐμφανίσει.

— Ἔτσι σώζει κανεὶς καὶ τὴν τιμὴν του.

Ἡ δέσποινα Γ** εἶναι ὠραιότατη, διακρίνεται δὲ διὰ τὰ ὡς ἀρχαίου ἀγάλματος γλαφυρὰ στήθη της.

Ἐχει εἰς τὰς ἀγκάλας της τὸ μικρὸ της, τὸ ὁποῖον ἔτυχε νὰ γαλουχῆ ὅταν εἰσῆλθεν ὁ φίλος τῆς οἰκογενείας Π**, ὅστις παρετηρήθη ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε τρυφερός πρὸς τὸ θηλάζον τὴν στιγμὴν αὐτὴν βρέφος.

— Μὰ ξέρεις ποῦ θὰ μαλώσουμε, τοῦ λέγει ἡ Κυρία, τὸ τρόπος εἶν' αὐτὸς νὰ μὴν ἀγαπᾶς τὸ Λιλῆ ;

— Διότι, κυρία μου, ποτὲ δὲν με προσέκαλεσεν εἰς τὸ γεῦμά του.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

Τὸ ταχὺ καὶ εὐρύχωρον ἀτμόπλοιον *Θεσσαλία* κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ. Νικολάου Κιοσσῆ, θέλει ἀναχωρήσει χάριν τῶν πανηγυριστῶν τὴν προσεχῆ τρίτην 22 Ἀπριλίου ὥραν 8 π. μ. εἰς τὰ Μέγαρα καὶ ἐπιστρέψει ἐκεῖθεν τὴν 5 ὥραν μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας διὰ Πειραιῶς, ὅποθεν θέλει ἐξακολουθήσει τὸ διὰ τὴν Σύρον ταξιδιὸν του.

Ὅσοι τῶν κυρίων ἐπιβατῶν θελήσωσι νὰ γευματίσωσιν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου, δροφίλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο συγχρόνως μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ εἰσιτηρίου.

Οὐδεὶς ἐπιβάτης γίνεται δεκτὸς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἀνεῦ εἰσιτηρίου. Τοιαῦτα δὲ ἐκδίδονται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας ἢ *Ἀγκυρα* (παρὰ τὰ Χαυτεῖα).

Ἐν Πειραιεὶ δὲ παρὰ τῆ διευθύνσει, ἀπέναντι τοῦ πρακτορείου *Φραισιγέ* οἰκία Φεράλδη.

Τιμὴ εἰσιτηρίου ἀνόδου καὶ καθόδου

Α'.	θέσις	δραχμὰς	8
Β'.	»	»	6
Γ'.	»	»	4

ΜΕ ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΕΠΙΛΩΝ

γραμμῆν τὰ καλλιτεχνικὰ ἐμπορεύματα τοῦ

ΡΟΔΟΦΟΥ ΜΑΙΦΑΡΤ

ἠλεκτρίζουν τὴν τσέπην καὶ ἀνταλλάσσονται, αὐτὰ ὠραῖα, ἀντὶ εὐτελῶν φράγκων.

ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ ΕΙΣΘΕ :